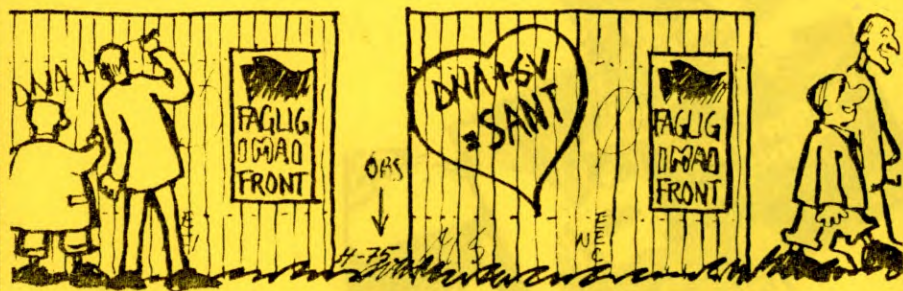

ffp

MARS 1985

1975 - 1985
NOEN SOM
TVILER ENDA ?

INNHOLD:

Innhold	s. 2
Om oppfølginga av hovedoppgava i høst	s. 3
Abboner på Mot rasismen	s. 7
Vedr. arbeidsplassalg	s. 8
Om verneombud og vernearbeid	s. 9
Velger du Vazelina Biloppbøggers eller Vømmøl Spelemannslag	s. 11
Før det er for sent	s. 14

ROOYE

Å NÅ MÅLET ER VIKTIGERE ENN METODENE !

HILSEN RED

frist for
aprilnummeret:
4. april

frist for
mainummeret:
9. mai

OM OPPFØLGINGA AV HOVEDOPPGAVA I HØST

For DSAU - Signe

STATENS KRAV TIL OSLO

Regjeringa og stortingsflertallet har krevd at Oslo innen 1. april legger fram en plan for hvordan kommunens økonomi i løpet av 3-4 år kan bringes i balanse. Det går klart fram av regjeringsvedtaket at det er utgiftene som skal kuttes ned til det nivå hvor inntektene befinner seg.

Finansrådmannen har laga en timeplan som er godkjent av finansutvalget og som går ut på at finansrådmannens forslag skal foreligge i løpet av mars og at bystyret skal behandle saken i heldagsmøte 22. mai.

Dette betyr at fagbevegelsen bør legge fram sine krav helst i mars, til nød i begynnelsen av april. I perioden slutten av mars til 22. mai vil det også i år stå en politisk drakamp om hvordan en skal skape balanse i budsjettet. Det var i en slik periode kampen mot kriseforliket starta våren 1984.

Finansrådmannen sier at hvis statens krav skal innfris så "vil nedbetaling av tidligere års underskudd derfor måtte bli ca. 300 mill. kroner ... for hvert av årene 1986-1988" I dette anslaget er det forutsatt at det vedtatte 85-bud-

sjettet blir gjennomført. Dette betyr at hvert av årsbudsjettene i årene framover skal ha ei utgiftside som er 300 mill. kroner lavere enn inntektsida samme år!!!

LITT OM 85-BUDSJETTETS FALL

85-budsjettet sprakk allerede 2. januar. Det ble vedtatt et budsjett i desember som på papiret var i balanse, men en haug av forutsetninger om nedskjæringer/endringer er ikke iverksatt og nedleggelser/innskrenkninger kommer seinere enn budsjettet, noen kommer kanskje ikke i det hele tatt.

Det som derimot skjer er at bystyres budsjetvedtak - pakkeavstemminga - slår flere sprekker. Politikerne har gått tilbake på barnehageavgiften, "prestepengene til sykehjemmene", transporttjenesten for funksjonshemmede, lærlingetilskuddet gjeninnføres, tilleggsbevilgning til snørydding. Flere sprekker kan provoseres fram ved aksjoner og press fra de brukerne som rammes direkte eller fra fagbevegelsen, vi kan nevne noen:

- gratis fysikalsk behandling for minstepensjonister
- fritaksperioden for eien-
domsskatt på nye husbankhus
- reduksjoner og innskrenk-
inger i ungdomsetaten
- sykehjemsbemanningen
- arbeidsmiljøtiltak i eldre-
omsorgen
- sporveistilbudet

Noen budsjettkutt er så store at de høyst sannsynlig ikke kan gjennomføres. F.eks. ble budsjett-posten som dekker utgiftene til den behandlingen Oslofolk må få ved Rikshospitalet og Radiumhospitalet ført opp med 26 mill. selv om forbruket i 1983 var på 73 mill.!

Kort sagt - Oslo kommunes økonomi er uløselig, det oppsamla underskuddet **kan ikke** dekkes innafor de rammene eller etter de pålegg som staten til nå har gitt.

Om det hadde vært politisk vilje til å ta noen harde støyter for å bringe noe mer orden i galskapen tror ikke vi at de kan det nå. Kommende Storingsvalg vil gjøre det umulig å kjøre fram som bulldozere, hensynet til velgerne og stemmesanking vil veie tungt.

situasjonsbilde
av en norsk politiker
som gleder seg
til stortingsvalget

Alt dette tilsier at vi kan kjøre offensivt ut. Med utgangspunkt i parola LA OSLO LEVE - STATENS ANSVAR mener vi linja er at vi må fortsatt stå på underskuddsbudsjettet. Ingen ASUbehandling el.

annen administrativ behandling av nedskjærings**tiltak** skal få vår støtte. Vår linje må være å kreve tilleggsbevilgninger. Vår oppgave i fagbevegelsen er ikke å administrere elendigheten, men å plassere ansvaret og stille krav som viser at vi faktisk følger opp at vi ikke vil godta nedskjæringene. En slik motstand kan føre til at antall tilleggsbevilgninger på ordføreres bord øker og markerer behovene og tiltak om nedskjæringer vil bli trenert og ytterligere forsinka. Sånn sett styrer vi politikerne ytterligere inn i en situasjon hvor de må ta stilling og handle, dvs. avsløre seg enda mer.

OG DNA BARE SPREKKER OG SPREKKER ..

DNA vil vinne valget, men for å vinne valget må partiet vinne folks tillit. Med den politiske framferda som DNA har hatt i Oslo de siste månedene er vi frista til å lansere: "den drukner ei som henges skal", lene oss tilbake og se på skandalene. Men - det ville selvfølgelig være en undervurdering av den/de posisjonene partiet faktisk har og det ville være å la sjansene til å framheve vår egen politikk gå fra oss i en god, taktisk situasjon. Valgkampen fra RV og AKP sin side vil nødvendigvis handle mye om dette, men splittelsene og uenighetene i DNA har og betydning for endel av vår jobbing videre med Oslo-budsjettet.

Stoltenberg & co. vil tviholde på at vedtakene i pakkeløsninga ikke skal pulveriseres, men dette er det intern uenighet om. Det er også uenighet i DNA om at det er "forsvarlig" å gå inn for endel tilleggsbevilgninger. Vi vil at pakkeløsninga skal sprekke, vi er for at så mange enkeltsaker som mulig skal komme opp igjen og vi

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPS partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

vil ha mange krav om tilleggsbevilninger på bordet. Dette vil skape problemer for DNA og det er vi helt for! Et splitta DNA er et hemma DNA og for dem er det ganske alvorlig nå ved oppstartinga av valgkampen. Solide bastioner for sosialdemokratene såsom Sam.org. og NKF har fått opp en diskusjon og har stilt krav som Oslo-partiet har trøbbel med å svare på. Å svinge partipisken og gripe inn i fagbevegelsens egne avgjørelser har til nå bare avslørt DNA enda mer, og ikke ført til ro i egne rekker. I saka om barnehageavgiften og "taktikken" for å få Gro som hovedtaler 1. mai har mange i og utafor fagbevegelsen begynt å få øya opp for hva som foregår.

Noe vil DNA likevel stille opp med, de er nødt til å komme seg på fote igjen og få reta på inntrykket. I VG 7. mars slår sekretær i Oslo-DNA på tromma og varsler dette foran landsmøtet. Han sier: "Kampen om oppslutningen til partiet står og faller med innsatsen i Oslo og de andre større byene. Greier vi

ORGANISERT KAMP - VURDERING AV MULIGHETER.

Den videre jobbinga med budsjett- og nedskjæringspolitikken i byen vil ha nær sammenheng med både 1. mai-arbeid og valgkampen. Likevel må fagbevegelsen rette mye av jobbinga si mot den forestående budsjettrevisjonen 22. mai. Opposisjonene i NKF og Sam.org. må holde klypetak og følge opp krav-og-aksjons-linja som vant fram i løpet av høsten. La Oslo Leve har ikke hatt særlig virksomhet etter jul - det er på gang utskiftninger i ledelsen der og en debatt om videre arbeid. Alle grupper og foreninger som til nå har vært tilsluttet La Oslo Leve må svare og stille opp på de møtene det vil bli innkalt til. Det har stått en motsigelse om hvorvidt La Oslo Leve skal nedlegges ellere ikke, eventuelt stå som ei parole for videre kamp. Dette er det ingen **stor** politisk kamp om, men vi understreker for sikkerhets skyld at DSAU mener La Oslo Leve må videreutvikles og fortsette. Men til dette trengs det faktisk at flere engasjerer seg, **braker** mulig-

ny situasjon
- gammel parole

hetene og ikke overlater initiativet til toppen (AU). Sånn La Oslo Leve er organisert forutsetter det at det jobbes først og fremst innad for foeningene og at disse samordnes under La Oslo Leve. Når det nå skal diskuteres politisk grunnlag og paroler må grunnplanet aktiviseres og delta i utforminga.

Det ble i høst gitt pålegg til alle partilag om et minimum av tiltak. Ingen av disse pålegga er trukket tilbake, men det er en forskjell fra høstermin til vårtermin i og med at dette var ekstern hovedoppgave i høst. Nå er valgkampen høyest prioritert. De bydelslag som kom igang i løpet av høsten skal fortsette, men knytte det mest mulig an til valgkamparbeidet. De som av ulike grunner ikke kom igang må gå tilbake til påleggene fra i høst og nøye vurdere om/og hvordan dette kan brukes i arbeidet med valget og 1. mai.

I tida framover vil det bli

laga mye propaganda både fra RV og AKP til valgkampen, det forberedes bl.a. ei hvitbok om DNAs rolle i bystyret og en artikkelserie i KK om sosialdemokratiet.

Videre har DSAU ikke til hensikt å slippe arbeidet med budsjettkampen og La Oslo Leve selv om det ikke er hovedoppgave. Kri-tikken fra i høst om for lav parti-profil skal vi prøve å gjøre noe med.

PS.

1. Alle bør til enhver tid være mest mulig ajour med utvikling i budsjettpolitikken. RV-bladet er en god og nødvendig kilde som alle må skaffe seg (og helst spre).

2. I TF-februar 85 har Arne I en artikkel om den politiske og taktiske situasjonen, mye konkret om DNA, spesielt retta inn på 1. mai- og valgkamptaktikk. STUDER DEN OG BRUK DEN.

det gikk ikke ... alternativet ?

ABBONER PÅ MOT RASISMEN !

Innvandreravdeling

økonomisk og politisk undertrykt av Vesten.

Partiet er for lavt skolert i anti-rasiske og innvandrerpolitiske spørsmål. Vi oppfordrer derfor alle partikamerater til å tegne abonnement og verve andre (ev. medlemskap inklusiv abonnement) på bladet MOT RASISMEN. Det er utgitt av "foreningen mot rasisme" og kommer ut 4 ganger i året. Foreningen har drevet anti-rasistisk opinionsarbeid i 5-6 år og fortjener støtte, da dette arbeidet blir mer og mer viktig. I det siste året har det tilsluttet seg flere lokale lag fra andre byer, og denne utviklingen håper vi at partikamerater på aktuelle steder vil støtte opp om/ev. ta initiativ til liknende lokale grupper.

Idag er det viktig for oss i partiet å se på innvandrerne som en ressurs, både som representanter for den mest utbytta delen av arbeiderklassen i Europa ved siden av kvinnene, og som viktige representanter fra den 3. verden som blir

Vi må forstå den strategiske betydningen av enhet i arbeiderklassen, mellom hvite, mannlige arbeidere, kvinner og innvandrere, og være mere på offensiven i kampen for å slå tilbake angrep på innvandrerne som gruppe her i landet. Den sosialdemokratiske og borgerlige ideologien om innvandrerne som først og fremst en trussel; mot arbeidsplasser, boliger, kultur, tjener bare til at borgerskapet oppnår folks aggresivitet over de dårlige tidene vender seg nedover istedenfor oppover. Hvis vi som parti skal kunne kalle oss et anti-rasistisk og internasjonalt parti, må hele jobbinga vår være gjennomsyret av denne internasjonalt holdninga. Og det var vel det vi ville?

PS. Foreningen mot rasisme har adresse p.p. 29, Ankertorget, Oslo 1. Medlemskap (inklusive ab.) koster 100 kr. i året. Postgirokonto er 2333334.

VEDR. ARBEIDSPLOSSALG

Kampanjeansvarlig i Kjemisk

Salget på arbeidsplassene i Oslo har i lengre tid vært synkende. Dette kan for manges vedkommende ha politiske årsaker, det har delvis også vært problemet i vårt lag.

I fjor våres diskuterte vi dette og ble enige om å ta oss sammen. MEN DA BEGYNTE PROBLEMENE!

Vi jobber på arbeidsplasser som vi oppfatter som temlig sentrale i Oslo dvs. Nydalen og Skøyen. I KKs øyne må dette være verdens utkant. Gjentatte henvendelser om å få lakt avisene i postkasse i nærheten av jobbene kvelden i forveien blir møtt med blankt avslag fra KK-distibusjonen. "Ligger utafor ruta".

Vi får tilbud om at avisa kan sendes med post, vilket innebærer at avisa er på jobben ved 10-11-tiden. Vi tror ikke KK er helt klar over at det er ganske annerledes å få solgt aviser på en industribedrift enn det er på Blindern, skoler eller et kontor.

Muligheten til å bevege seg rundt er ganske få, pausene er ganske få og ofte er det forbudt å selge avisa inne på bedriften. Når avisa kommer så seint betyr det at halve arbeidsdagen er gått og at man mister muligheten til å få

solgt uttafor porten og i garderoben om morran.

Skal man få opp salget på industribedriftene er man nødt til å ta sånne hensyn. Vi kan ikke love de store salgstall om vi får aviser, men ettersom KK skal være avisa til det kommunistiske parti, så synes vi at vi har krav på å prioriteres høyt.

Kameratslig hilsen.

OM VERNEOMBUD OG VERNEARBEID

John M

Formelt står verneombud og de ansattes representanter i arbeidsmiljøutvalg utafor fagbevegelsen. Arbeidsmiljøloven gjelder uansett om det ikke er fagforening på arbeidsplassen. Når det gjelder forholdet mellom fagforening og vernetjeneste, så var AKP(m-l) skeptiske til loven da den kom. Partiet advarte mot at den organiserte arbeiderbevegelsen ville bli spilt ut over sidelinja, at initiativet i vernesaker ville tas vekk fra klubb og fagforening.

Det var og er en riktig advarsel. Men den må ikke oppfattes sånn, at vernearbeid ikke er interessant eller viktig for partiets medlemmer, at verneombud er et mindre viktig politisk verv.

Dessverre er det en vanlig oppfatning. Dessverre er det ett av mange eksempler på at når AKP-ere gjør en "skarp" analyse, blir det ofte overslag og feilskjær av det. Et slikt feilskjær er denne lunkne holdninga til vernearbeid, eller miljøarbeid.

For eksempel: Det er mange år sida boka "Kamp mot helsefarlig arbeid" kom ut, og det har også gått år sida man begynte å snakke om å fornye den. Det hadde ikke vært dumt, med tanke på blant annet nye kjemiske stoffer og nye forskningsresultater og erfaringer. Boka er så gammel at den ligger foran asbest-kampene på byggeplassene i 70-åra. Ja, asbest er ikke nevnt i boka!

Et annet eksempel: Spørrespalten i Klassekampen for verne- og helse-saker forsvant sporløst i en fjern fortid. Spalten var ikke bare et sted der klassebevisste eksperter uttalte seg. Den var en to-veis-kontakt mellom leser og avis. Spørsmål ga innblikk i problemer og erfaringer på andre arbeidsplasser. Vi vil ha tilbake denne spalta!

Men også ute blant vanlige medlemmer er holdninga til vernearbeid halvhjerta. Blir du valgt til tillitsmann på jobben er dette stor stas og en liten seier for laget. Du blir lovet hjelp og støtte. Blir du derimot "bare" valgt til verneombud, så leer de

FAGLIG POLITIKK

ikke på øyenbryna en gang, kameratene i laget ditt.

situasjonsbilde av et verneombud med adgang til kontorene

For mange er miljøet viktigere enn lønna. For **alle** er miljøet viktig. Vernesaker kan og være et utgangspunkt for å reise andre krav, f.eks. kortere arbeidsdag.

Lønnssystemer står nevnt i loven spesielt. Kampen for bedre arbeidsmiljø kan knyttes til kampen for arbeidsplassene. Arbeidsmiljøloven kan brukes til å slåss mot et super-rasjonalisert, toppautomatisert arbeidsmiljø der bare effektive unge menn (uten barn eller antydning til helseproblemer) holder ut.

Arbeidsmiljøloven kan brukes i kampen for sosialismen!

Vel, for å komme ned på jorda og tilbake til hverdagen skal jeg avslutte med et eksempel der loven **ikke** fungerer, og der vi bør engasjere oss: Usaklige oppsigelser øker. Loven gir beskyttelse. Går det til rettsak kan en oppsigelse dømmes usaklig, - **likevel får en ikke jobben tilbake**, hvis arbeidsgiver går imot! Arbeidsgivere kan i dag forhåndskalkulere botten og investere i en (usaklig) oppsigelse av en brysom arbeider. Det skjer!

Partiet må få grep om verne- og miljøarbeidet!

F
A
N
T

VELGER DU VAZELINA BILOPPHOGGERS ELLER VOMMOL SPELEMANNSLAG

Kit C:

Det raser flere debatter i partiet. Mange av dem er viktige. Noen av dem handler om klassesammensetning, faglig politikk og skole-
ring av arbeidere.

Jeg har reist en debatt (den har også vært starta tidligere, ser jeg) om hvem som har og skal ha **kulturen og hegemoniet** i AKP.

Med to og to måneders mellomrom har det dryppet inn noen skriftlige innlegg, og det er ikke så verst. Diskusjonen går så smått på folemunne også - ihvertfall innad.

Det må den fortsette med, og DU må gjerne delta. For:

Under sosialismen kommer vi til å ha den samme arbeiderklassen som vi har idag. Liker du den? Føler du deg hjemme blant arbeids-

folk? Det er **deres** interesser vi skal jobbe for. Det er **de** som skal dominere samfunnet. Og det er **du**, som partimedlem som blir dørmatta deres, som de skal tørke skoene sine på. Du trodde kanskje sosialismen skulle bli **ditt** drømmesamfunn, men der tok du feil.

Vi må innse det først som sist; blir det våre - de bevisstes - interesser som får rå, så har sosialismen slått feil. Det er arbeiderklassens - de bevisstløses - liv som skal opp og frem.

Rett nok: sosialismen **skal** være sånn at kjærlighet, følelser, tanker - KUNST - florerer uhemmet. Et sosialistisk Norge **må** umiddelbart ta seg råd til å la arbeiderklassen LEVE. Den norske arbeiderklassen skal endelig bli FRI! (Ikke bare du og ditt parti).

Men det vil ta to hundre år (regnet fra dagen sosialistregjeringa ikke trenger å devaluere den

norske kroneverdien) før arbeiderklassen har en like dominerende, altomfattende og tradisjonell kultur som det borgerskapet har i dag. To hundre år før arbeiderklassen kommer til å engasjere seg like mye i følelser og personlighetsutvikling som det småborgerborger-skapet gjør i dag. Til det, må vi leve med den norske arbeiderklassen som den er idag.

Tør du det?

Eller vil du skånes for den? For det er sånn, at partiet sin innstilling avgjør om arbeidsfolk skal nynne med Vømmøl Spelemannslag eller Vazelina Bilopphøggers. Begge appelerer. Begge har musikk som egger, som gjør det mulig å drømme seg bort, overleve i en umulig verden. Men Vømmøl gir en annen selvtillit, - og en annen drøm.

... vil du jobbe
for arbeiderklassen
som den er ...

Jeg har lyst til å sitere det
jeg syns er best sagt i innleggene
i medlemsbladene til nå:

John M (FFP, august - TF,

oktober):

"... tross aktivt politisk arbeid på industriarbeidsplassen ligger partiforankringa på den andre sida av klasseskillet".

"... jeg vil ikke undervurdere arbeiderklassen med å si at de lar seg skremme av denne stilen. De fatter bare ikke interesse".

"... Jeg synes mye av dette er snobberi".

... eller må du
ha den slik du
er selv ...

Ola N. (FFP, oktober - TF, desember):

"... Jeg savner også det sosial-
(istisk)e samhörighet og hverdags-
kulturen dette medfører".

"... Jeg føler igrunnen av og til
at jeg kunne være litt mindre led-
ende".

Tora (FFP, desember):

"... Orda brukes på en måte som gjør at de er umulig å skjønne og ta stilling til"

"... Språket er en måte å undertrykke arbeiderklassen på".

"... blir "tvunget" til å bruke ord og bilder jeg ikke er fortrolig med. Får følelsen av å være dum, altfor konkret og jordnær, og blir ikke hørt på".

Trønder-Tor (TF, februar):

"... vi må se til høyre og venstre -OK, men det er ikke så dumt å se rett fram heller".

"... si alltid det du mener og føler rett ut. Slå hardt ned på det du syns er galt, sjøl om du føler deg dum og utafor".

"... Ta på deg verv i avdelinga di og gjør ting på den måten DU mener er best. Vis hvordan det kan gjøres. Sørg for å skaffe deg kunnskaper".

I tillegg har jeg et eller annet sted lest at Jorunn G. mener at arbeidsfolk i partiet

naturlig må gjøre opprør på samme måten som kvinnfolka har gjort det.

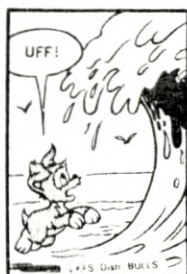
Det må vi!

Men det avhenger av at vi får flere ting på bordet, flere synspunkter å jobbe med. At ikke diskusjonen og kampen også **denne gangen** detter sammen av maktesløshet. DU må delta, du må få ned på papiret det du mener. Er det vanskelig med "de store analysers artikkel", så ta for deg **en** sak, og beskriv den, gjerne kort, gjerne bare som en påstand. Noe som er sagt før, som du er enig eller uenig i. Eller noe som ikke er sagt før, - si det som du mener er riktig. Stol på din egen oppfatning! Sitter du på det du mener dør debatten! Før det kan bli noe snakk om opprør, må vi få klarhet i at her er det mange som mener noe av det samme. Som er villig til å reise **kamp** for synet sitt, - gjøre en innsats.

OK?

... ikke lett å gjøre opprør

F
A
N
T

FOR DET ER FOR SENT:

TA EN GOD

1. mai 1985

— Premissene er i hovedsak gitt, så det er forbløffende lite en leder kan endre. Om du skulle ønske å endre retninga, er det som å snu en supertanker i havnebassenget. Folk holder på med sitt.

(Pål S. ... da han gikk av
som formann i AKP m-l)

